

URZĄD PATENTOWY

F42639/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27218.

Kl. 72 d, 10/01.

Theodor Emil Bergmann
(Berlin, Niemcy).

Metalowa taśma nabojoya.

Zgłoszono 24 października 1936 r.

Udzielono 13 września 1938 r.

Pierwszeństwo: 26 października 1935 r. (Niemcy).

Warunki, jakim powinna odpowiadać taśma nabojoya, zwłaszcza wykonana z metalu, poza ogólnymi warunkami przydatności do celów wojskowych, są następujące, a mianowicie:

- 1) taśma nabojoya powinna się łatwo przesuwac i przeginać,
- 2) powinna być lekka, a jednak posiadać dostateczną wytrzymałość i sztywność, ażeby nawet wtedy, gdy posiada otwarte u góry gniazda nabojoye, naboje mogły być wysuwane z taśmy ku przodowi,
- 3) naboje powinny być mocno osadzone w gniazdach i nie obluźniać się w nich, gdy ogniwa podczas ruchu taśmy będą rozciągane w kierunku poprzecznym,
- 4) taśma nabojoya powinna w okre-

ślonych miejscach (np. co 20 lub 30 nabojów) rozpadać się samoczynnie, przy czym potrzeba by ogniwa, łączące w tych miejscach taśmę, mogły być w każdej chwili zastąpione takimi samymi ogniwami lub ogniwami stałymi, które tak samo powinny być łatwo zamienne.

W metalowej taśmie nabojoyej według wynalazku powyższe warunki są uwzględnione, ponieważ zawiasy, łączone za pomocą dających się łatwo wyjmować trzpieni, są umieszczone w płaszczyźnie środkowej taśmy i są niezależne od ramion, przytrzymujących naboje, wskutek czego ciągnięcie, wywierane na taśmę w jej kierunku podłużnym, nie działa na gniazdo, przytrzymujące nabój. Gdy w taśmie na-

bojowej znajdują się ogniwa łączące, to również i te ogniwa posiadają zawiasy, umieszczone w płaszczyźnie środkowej taśmy. Uszka zawiasowe mogą być wykonane z języczków, stanowiących część dolnej ścianki ogniwa.

Jeżeli uszka zawiasowe po jednej stronie ogniwa są umieszczone na jego końcach, co daje w wyniku dużą długość, a przeto też i znaczną sztywność przegubu, i zapewnia dokładne prowadzenie taśmy, to cała środkowa część ścianki ogniwa, zawarta między tymi uszkami, może być wygięta w postaci sprężystego języczka, obejmującego nabój z boku i przytrzymującego go w sposób niezawodny nawet wtedy, gdy uszka ogniwa taśmy nieco odchylają się na skutek ciągnięcia, powstającego w taśmie nabojoyej. Tak samo według wynalazku można wykonać ogniwa dwuczłonowe, w których część podtrzymująca naboje włożona jest z góry w część zaopatrzoną w zawiasy i posiada boczne występy, wchodzące w szczeliny części dolnej, tak iż rozciąganie części zawiasowej nie wywiera żadnego działania na część obejmującą nabój.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania metalowej taśmy nabojoyej według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z góry metalowej taśmy nabojoyej o dających się odłaczać ogniwach, fig. 2 — przekrój podłużny taśmy wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — 5 przedstawiają drugą postać wykonania ogniwa taśmy nabojoyej ze sprężystymi języczkami, przy czym fig. 3 przedstawia widok z góry, fig. 4 — widok z boku, a fig. 5 — przekrój wzdłuż linii XI — XI na fig. 3, fig. 6 — 8 przedstawiają inną postać wykonania, tak samo jak na fig. 3 — 5 w widoku z góry, z boku i w przekroju, fig. 9 i 10 przedstawiają odmienną postać wykonania ogniwa w widoku z góry i w przekroju wzdłuż linii XVI — XVI, fig. 11 — 13 przedstawiają

pojedynczą część zawiasy w widoku z góry, z boku i w przekroju wzdłuż linii XIX — XIX na fig. 11, fig. 14 — 16 przedstawiają część ogniwa, w której mieści się nabój w widoku z góry, z boku i w przekroju wzdłuż linii XXII — XXII na fig. 14, fig. 17 i 18 przedstawiają inną odmianę dwuczłonowego ogniwa.

W metalowej taśmie nabojoyej według fig. 1 — 3 ogniwa 1, 2 i 4 są stałe, natomiast ogniwo 3 służy do zapinania taśmy. Stalowa blacha, z której jest wykonane ogniwo, w celu utworzenia gniazd nabojoych 5 jest wygięta w kształcie tulei, otwartej u góry. Z boku każde ogniwo posiada zawiasy 7, wykonane z zawiniętych języczków 6, przy czym zawiasy te znajdują się w płaszczyźnie środkowej taśmy. Poszczególne ogniwa są łączone za pomocą trzpieni 12 w postaci dających się łatwo wyjmować przetyczek. Długość języczków 6, liczona wzdłuż obwodu ogniwa, jest stosunkowo bardzo znaczna, tak iż uszka zawiasowe mogą być wykonane w stosunkowo znacznej odległości od ramion ogniwa, obejmujących nabój. Dzięki takiemu wykonaniu zawiasy mogą rozchylać się nieco wskutek rozciągania taśmy, nie powodując obluźowania się nabojoy. Pasy podłużne 8 stanowią jedną całość z ramionami, przytrzymującymi naboje, i usztywniają te ramiona.

Naboje mogą być w ogniwie zabezpieczone przed wypadnięciem za pomocą sprężyny płaskiej 9, której występ wchodzi w żłobek na obwodzie łuski naboju lub też wystaje poza dno łuski, co umożliwia wsuwanie wszystkich nabojoy w ogniwa taśmy na tę samą głębokość.

Ogniwo 3 do łączenia części taśmy składa się z dwóch części 10 i 11, które razem stanowią gniazdo nabojoye i obejmują swobodnymi końcami nabój. Końce części 10 i 11 są wygięte w zawiasy, dopasowane do zawias sąsiednich stałych ogniw 2 i 4 i są połączone z nimi przegu-

bowo za pomocą przetyczek 12 w taki sam sposób, jak stałe ogniwa między sobą.

Jak wiadomo, taśmy nabojoye podczas użycia broni narażone są na silne ciągnięcie w kierunku podłużnym, tak iż osie zawias zostają nieco odciągane od siebie. Ponieważ jednak według wynalazku ciągnięcie jest wywierane tylko na języczki zawiasowe, a nie na uchwyty gniazda nabojoyego, przeto nie wywiera ono żadnego wpływu na trzymanie naboju. Pomimo to można stosować jeszcze dalsze zabezpieczenie, uwidocznione na fig. 3 — 8.

W postaci wykonania według fig. 3 — 5 obydwa uszka zawiasowe 22 ogniwa, znajdujące się z jednej strony, są wykonane na końcach ogniwa, przez co uzyskuje się jak najdłuższą zawiasę. Ścianki ogniwa służą przy tym jednocześnie do przytrzymywania naboju i podtrzymywania zawias. W tym przypadku również są wykonane języczki 19, obejmujące nabój; siły ciągnące, wywierane na uszka zawiasowe przy rozciąganiu taśmy, nie przenoszą się na te języczki, tak iż naboje przytrzymywane są w sposób niezawodny.

Fig. 6 — 8 przedstawiają podobną postać wykonania, w której zawiasy 22, podobnie jak w pierwszym przykładzie, tworzą zagięte języczki, przy czym nie znajdują się one całkowicie na zewnątrz ogniwa, tak iż w tym przypadku pozostaje na jego końcach uchwyt do naboju. W tym przypadku również za dodatkowe zabezpieczenie służą języczki 19 pomiędzy uszkami przegubowymi, przytrzymujące nabój, który dzięki temu trzymany jest mocno nawet wtedy, gdy na skutek rozciągania taśmy następuje nieznaczne rozwarcie ramion uchwytowych, połączonych bezpośrednio z zawiasami.

Według fig. 9 — 16 ogniwo metalowej taśmy nabojoyej składa się z dwóch części 23 i 24, z których część 23 położona na zewnątrz posiada przekrój półkolisty i zawiera zawiasy 25a i 25b, natomiast część

24 jest wykonana jako otwarta tuleja i podtrzymuje naboje. Część 24, podtrzymująca naboje, jest włożona z góry do części zawiasowej 23, przy czym boczne występy 26, które wytłoczone są z tworzywa ścianki i wygięte w przybliżeniu w kierunku promieni, współdziałają z wycięciami 27, znajdującymi się w części 23. Wycięcia 27 i występy 26 są umieszczone pod zawiasami, wskutek czego nie oddziałują na ruch ogniwa. Najlepiej występy 26 umieścić w tych miejscach, w których część 23 nie posiada zawias. Gdy teraz z ogniwa dwuczłonowego wykonać taśmę, to części zawiasowe sąsiednich ogniwa układają się na występy 26 górnych części 24, przy czym część zawiasowa 23 może swobodnie rozciągać się w kierunku poprzecznym bez wpływu na kształt części 24. Naboje są więc zawsze zaciśnięte w części 24 z tą samą siłą.

Zamiast wycięć lub otwartych szczelin 27 w części zawiasowej 23 (fig. 17) mogą być również wykonane zamknięte szczeliny 28, w których mieszczą się występy 29 (fig. 18) części zawierającej naboje. Występy i odpowiednie szczeliny mogą być rozmieszczone dowolnie. Przy składaniu taśmy część wewnętrzna 24 zostaje nieco ściśnięta, a zewnętrzna część 23 nieco odgięta, tak by występy weszły w szczeliny. Ponieważ części te są wykonane z materiału sprężystego (ze stali), przeto łatwo się rozprężają i powracają w położenie pierwotne.

Metalowa taśma nabojoya według wynalazku nadaje się nie tylko do amunicji piechoty, lecz również do naboju większego kalibru broni przeciwlotniczej, przeto wynalazek nie ogranicza się do jakichkolwiek określonych kalibrów naboju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Metalowa taśma nabojoya, której poszczególne ogniwa są otwarte i połączo-

na ze sobą, zawieszona, znamienna tym, że uszka zawiasowe, połączone razem za pomocą dających się łatwo wyjmować przetyczek, są wykonane z języczków, stanowiących część tylnej ścianki ogniwa, wskutek czego są niezależne od ramion, przytrzymujących naboje w ich gniazdach, tak iż ciągnięcie, wywierane w kierunku długości taśmy, nie działa na ramiona uchwytowe nabójów.

2. Metalowa taśma nabojoowa według zastrz. 1, znamienna tym, że języczki, z których są wykonane zawiasy, są wycięte z ramion, przytrzymujących naboje, tak iż ramiona te znajdują się na zewnętrznych końcach ogniwa taśmy.

3. Metalowa taśma nabojoowa według zastrz. 2, znamienna tym, że położone na zewnątrz ramiona gniazda nabojoowego są połączone podłużnymi żeberkami.

4. Odmiana metalowej taśmy nabojoowej według zastrz. 2, znamienna tym, że dwa uszka zawiasowe, położone z jednej strony ogniwa taśmy, są umieszczone na końcach ogniwa, natomiast pozostający pomiędzy nimi języczek służy za ramię uchwytu nabojoowego.

5. Odmiana metalowej taśmy nabojoowej według zastrz. 2 i 4, znamienna tym, że ramiona, przytrzymujące nabój, obejmują go na całej długości gniazda, przy czym pomiędzy uszkami zawiasowymi po jednej stronie ogniwa znajduje się języ-

czek, wycięty ze ścianki gniazda i wygięty tak, iż tworzy niezależne ramię, przytrzymujące nabój.

6. Metalowa taśma według zastrz. 5, znamienna tym, że uszka zawiasy są wykonane przez staśdowanie ścianek ogniwa taśmy.

7. Metalowa taśma nabojoowa według zastrz. 1, znamienna tym, że ogniwo składa się z dwóch części, wewnętrznej i zewnętrznej, przy czym część zewnętrzna jest zaopatrzona w zawiasy, a część wewnętrzna tworzy gniazdo nabojoowe, przy czym posiada boczne występy, które wchodzi w odpowiednie szczeliny części zawiasowej, wskutek czego przy rozciąganiu części zawiasowej gniazdo nabojoowe części wewnętrznej pozostaje bez zmiany.

8. Metalowa taśma nabojoowa według zastrz. 5, znamienna tym, że szczeliny, wykonane w części zawiasowej ogniwa, w które wchodzi występy jego części wewnętrznej, znajdują się pod zawiasami.

9. Metalowa taśma nabojoowa według zastrz. 1, znamienna tym, że ogniwa taśmy posiadają umieszczoną poprzecznie sprężynę z występem, przytrzymującą łuskę nabojoową, tak iż nabój jest umieruchomiony w kierunku osiowym.

Theodor Emil Bergmann.

Zastępca: M. Skrzypkowski,

rzecznik patentowy.

